

מ"ת 6968/03/20 - מדינת ישראל נגד אברהם חוג'יראת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 6968-03-20 מדינת ישראל נ' חוג'יראת (עציר)

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד שלומי עזרא
נגד
משיב אברהם חוג'יראת (עציר)
באמצעות עו"ד וליד גאנם

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המשיב, מיום 17.3.20, כך ששחרורו למעצר בית מלא של המשיב יבוטל, וחלף זאת יורה בית המשפט על מעצרו, לאלתר, מאחורי סורג ובריח, עד לתום ההליכים נגדו. כן התבקש בית המשפט להורות על חילוט והפקעת הערבון הכספי שהופקד על ידי המשיב והערבויות עליהם חתמו המשיב והמפקחים.

2. כנגד המשיב הוגשה ביום 17.3.20 בקשה למעצר עד תום ההליכים, במקביל להגשת כתב אישום נגדו המייחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים, ונהיגה ברכב ללא ביטוח**. בעובדות כתב האישום צוינה גם עבירה של נהיגה כשרישיון הרכב פקע.

3. ביום 17.3.20 שוחרר המשיב למעצר בית מלא, בבית הוריו, בביר אל מכסור, בפיקוח 3 מפקחים, אחיו, חוסיין חוג'יראת, מר מוחמד חוג'יראת, ומר מיתקאל חוג'יראת. לצורך שחרורו הפקיד ערבון כספי על סך 5,000 ₪ וחתם על ערבות כספית בסך 30,000 ₪. הערבים חתמו על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪, כל אחד. בתנאי השחרור צוין: "מובהר לערבים שתנאי מתנאי הערבות הוא חובתם להימצא במחיצת המשיב ולפקח עליו באופן הדוק בעת שהייתו במעצר הבית, כך שלפחות אחד מהם ישהה בקרבתו בכל עת. עוד מוטלת על הערבים החובה לדווח מיידית בדבר כל הפרה למשטרת ישראל".

4. ביום 13.4.20, הוגשה, מטעם המשיבה, בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטה לשחרר את המשיב למעצר בית ולהפקעת ערבויות. בבקשה צוין שהמשיב הפר את תנאי השחרור, בכך שביום 12.4.20, סמוך לשעה 14:05, שהה מחוץ לביתו ומחוץ לכפר, נראה על ידי שוטרים בעיר שפרעם, והשוטרים נסעו אחר הרכב בו נסע עד לביר אל מכסור. ברכב נהג ח'ליל וג'יראת, שאינו מפקח. נטען שהמשיב הפר את האמון שנתן בו בית המשפט והמפקחים הפרו את חובתם לדווח למשטרה על יציאתו מביתו, ואף סייעו לו בכך, ועל כן, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו ועל חילוט הערבון ועל הפקעת הערבויות.

ביום 13.4.20, ניתנה החלטה על ידי כב' השופטת ש' פיינסוד, שקיים יסוד סביר לחשד שהחשוד הפר את תנאי שחרורו ושהערבים לא מילאו תפקידם, אולם לא הונחו לפניה חקירותיהם ומוקדם לדון בבקשות לחילוט ערבויות. צוין שעקב

מצב החירום בשל הקורונה, מדובר לכאורה בהפרת תנאי שחרור ראשונה, אך עם זאת לא דובר על נהיגה ולכאורה הנסיעה נועדה לרכישת תרופות, אם כי בית המשפט סייג טענתו זו כמפורט בפרוטוקול. נוכח האמור הושב המשיב לאותם תנאי שחרור תוך חיזוק הבטחונות והפקדת סך 5,000 ₪ נוספים להבטחת קיום תנאי השחרור. צוין שהבקשה לחילוט ערבונו אינה עומדת בתנאים הנדרשים לדיון בזמן חירום ותקבע לדיון על ידי מותב זה.

5. ביום 28.5.20 הגיש סנגורו של המשיב, עו"ד וליד גאנם, בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בה עתר לביטול תנאי מעצרו, ולחלופין, להורות על מעצר בית לילי בלבד. המבקשת התנגדה לבקשה בטענה שזו אינה מגלה עובדות חדשות ולא חלף זמן ניכר מיום שחרורו של המשיב למעצר בית. ביום 15.6.20 נערך דיון בבקשה, בנוכחות עו"ד גנאם והמשיב, בסופו צוין שהחלטה תשלח לצדדים.

6. טרם ניתנה החלטת בית המשפט בבקשת המשיב, ולמחרת, ביום 16.6.20, הגישה המבקשת בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטת שחרור של המשיב למעצר בית ולהפקעת ערבויות. בבקשה נטען שבידי המבקשת ראיות לכך שהמשיב הפר את תנאי שחרורו. צוין שביום 16.6.20, סמוך לשעה 00:10, שהה המשיב מחוץ לביתו, ואף מחוץ לכפר, ונעצר על ידי שוטרים ברכב בו שהה עם המפקח, מוחמד חוג'יראת. ברכב נהג מחמוד חוג'יראת. צוין שבחקירותיהם ציינו העדים שיצאו "סתם לסיבוב", אולם המשיב מסר שיצא לקנות תרופה לאמו. צוין שזו הפעם השניה בה המשיב מפר את תנאי מעצר הבית, והדבר מעיד שאין לתת בו אמון, ויש להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים נגדו וחילוט הערבון שהפקיד. עוד צוין שהמפקחים הפרו את חובתם לדווח למשטרה על יציאת המשיב את ביתו, ואף סייעו לו בכך, ועל כן יש לחלט את הערבויות עליהם חתמו.

7. ביום 17.6.20 נערך דיון בבקשה לעיון חוזר. ב"כ המבקשת הפנה לחקירות המפקחים במשטרה. צוין שהמפקח, מוחמד חוג'יראת, ששהה עם המשיב ברכב, ציין בחקירתו שהמשיב יצא מביתו עם חבר נוסף, שאינו מפקח, אסף את המפקח, ויחד נסעו השלושה לשפרעם. מכאן שבפרק זמן מסוים המשיב לא היה נתון בפיקוח כלל, והערב שנכח עם המשיב בעת ביצוע ההפרה לא היה עמו מלכתחילה ברכב. צוין שכשנשאל המפקח מה מטרת הנסיעה, השיב שאינו יודע וציין שנסעו ל"סיבוב". צוין שהמשיב מסר בחקירתו הראשונה שנסע לקנות תרופה לאמו. צוין שנהג הרכב בארוע מסר שהרכב שייך למשיב.

בנסיבות אלה, נטען, המפקחים לא עשו עבודתם נאמנה. צוין ששני ערבים נחקרו במשטרה והשלישי מאושפז בבית חולים, ולא ניתן היה לחקרו. צוין שהפרת ההוראה החוקית מטופלת גם בהיבט הפלילי.

ב"כ המשיב מתנגד לבקשה. ראשית טען שמן הראוי היה להגיש כתב אישום בנפרד לגבי הפרת הוראה חוקית, ובמסגרתו לדרוש הפקעת ערבויות.

לעניין הבקשה גופא, ציין שאמנם מדובר בהפרה שניה, אולם משיחה טלפונית שקיים עם המשיב, ציין שזה סבר, לתומו, מסנגורו, לאחר הדיון האחרון שהתנהל, שהוא רשאי לצאת באותו היום מהבית.

נטען שההפרה אינה ברף הגבוה. ההפרה נובעת מעצם יציאתו מהבית, אולם לא התלוו לה עבירות נוספות, המשיב לא נהג ברכב, ובעת מעצרו נכח עמו אחד המפקחים, והקטין בכך את המסוכנות שנשקפת מהמשיב. צוין שניתן בשלב זה

לעבות את תנאי השחרור, ולהורות על הפקדה גדולה והגדלת הערבויות, חלף מעצר עד תום ההליכים. צוין שבתיק העיקרי הסיכוי לשליחתו של המשיב למאסר נמוכה באופן יחסי, חרף חומרת המעשים המיוחסים לו בבקשה, כך שיש לשקלל זאת בהחלטה.

אשר להודעות העדים צוין שאלה יתבררו בהליך הפלילי, ואין לתת להם משקל. רישום הרכב על שם המשיב, נטען, יש בו כדי להצביע על כך שחרף העובדה שהרכב בחזקתו נמנע המשיב מלנהוג, מה שמוכיח שהמשיב מציית להחלטות בית המשפט. לענין תזמון עליית המפקח לרכב צוין שההגנה לא קיבלה העתק מחומר החקירה, ולא ניתן לקבוע באיזה שלב היה מפקח ברכב. צוין שבשלב זה אין מקום לחלט הערבויות שהן גבוהות מאוד. ככל שיחולט סכום כספי, התבקש בית המשפט להורות על חילוט הכסף שהופקד במזכירות ולהימנע מחילוט ערבויות צד ג' וערבות עצמית.

דין והחלטה

אשר לבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו

8. המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע שעיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

עדות המפקחים

9. המפקח, חוסיין חוג'יראת, העיד לפני. לדבריו, במועד האירוע שהה בבית הוריו, ובדין שהה עם המשיב מפקח אחר, מוחמד חוג'יראת. כשנשאל היכן היה בשעה שהמשיב יצא מביתו, טרם הארוע, בשעות הלילה, השיב ששהה בביתו. כשנשאל האם הוא יודע באיזה שעה יצא המשיב מהבית בלילה, השיב: **"משיצא בצהריים לא קיבלתי עדכון עד שנעצר"** (עמ' 27 לפרו', ש' 4). לדבריו התקשר למפקח מוחמד אולם זה לא ענה לו. מאוחר יותר חזר אליו המפקח וציין שהמשיב עצור (עמ' 27 לפרו', ש' 14).

המפקח, מוחמד חוג'יראת, העיד אף הוא. לדבריו, נמסר לו שביום הדין המשיב קיבל חופש. כשעומת עם דבריו בחקירתו שלפיהם מסר שמחמוד, הנהג, אסף אותו מהבית, והמשיב היה עם מחמוד ברכב, ציין: **"התכוונתי שאני ומחמוד לקחנו את אברהים"** (עמ' 28 לפרו', ש' 24). כשנשאל איפה היו הוא ומחמוד השיב: **"אני בביתי ומחמוד בביתו"** (עמ' 28 לפרו', ש' 26).

10. הוגש לעיוני תיק החקירה.

בהודעתו ציין המפקח, מוחמד חוג'יראת, ששהה עם המשיב ברכב, בעת שנעצר. לטענתו, עקב הדין שהתקיים בעניינו של המשיב, סבר שהמשיב שוחרר מתנאיו.

בהודעה נוספת מסר מוחמד חוג'יראת שבחצות יצא מחמוד, שנהג ברכב, מביתו, אסף אותו, והמשיב, קרוב משפחתו,

היה עם מחמוד ברכב. כשנשאל לאן תכננו לנסוע, השיב: **"לחפש ד"ר פתוח ולעשות סיבוב ואחר כך הביתה"**. בהמשך ציין: **"עשינו סיבוב הוא אמר לנו לאן לנסוע לא ידענו לאן הוא רק ידע"**.

המפקח, חוסיין חוג'יראת, מסר בהודעתו שביום הדיון שהה המפקח מוחמד חוג'יראת עם המשיב. לדבריו סבר שביום הדיון המשיב חופשי לנוע כרצונו, בליווי מפקח, לא ידע שהמשיב מפר את תנאי מעצר הבית וציין שלא היה נותן לו להפר תנאים, היות שערב לכך. בחקירתו ציין שלאחר הדיון בבית המשפט המשיב, אחיו, לא חזר לביתו, ובשעות הלילה, סמוך לחצות, קיבל עדכון שהמשיב עצור. לדבריו הרכב שייך לנהג מחמוד חוג'יראת.

המשיב ציין בהודעתו שבאותו היום שהה עם עורך דינו בבית המשפט, וסנגורו אמר לו ששחרר ממעצר בית. בעת הארוע, לדבריו, נסע מביתו, בביר אלמכסור לשפרעם, כדי לקנות תרופה לאמו. כשנשאל מה עשו עמו החברים, השיב: **"נסענו ביחד כי אמרתי להם שאני רוצה לקנות תרופה לשיניים שלי אבל התביישתי ולא אמרתי להם כי התרופה לאמא שלי"**.

יצוין שבתגובתו בדוח מעצר ציין המשיב: **"היה לי דיון אתמול. אני יודע שאני במעצר בית"**.

מחמוד חוג'יראת מסר בהודעתו שנהג ברכב עד שפרעם, עת עצרה אותם המשטרה. לצדו ישב המשיב ומאחוריו מוחמד. ציין שהתכוונו לנסוע לשפרעם, וכשנשאל למה, השיב: **"סתם סיבוב"**. כשנשאל האם המשיב היה איתו בדרך מביר אל מכסור לשפרעם השיב בחיוב. כשנשאל מהיכן אסף את המשיב, השיב מהבית שלו.

מדוח פעולה של השוטר נתנאל סיבי עולה שעצר רכב "קיה", שנסע מכיוון 79 לשפרעם, ובעת שביקש מהנהג לעצור לבדיקה שגרתית עלה שברכב נהג מחמוד חוג'יראת, ולצד הנהג, המשיב, שמוכר לו ממעצרים קודמים, ואמור לשהות במעצר בית מלא בביתו, בביר אל מכסור. נוסע נוסף ישב מאחור. צוין שהמשיב יצא מהרכב וביקש לדבר עם השוטר בצד ולהסביר לו שהוא לא יעשה זאת יותר וישוב לביתו. השוטר מסר לו שאין באפשרותו לעזור לו והוא מעוכב.

מדוח הפעולה של השוטרת סבינה יעקובוב עלו דברים דומים.

11. עיון בחומר החקירה מעלה שקיימות ראיות לכאורה שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית. כעולה מדוח הפעולה של השוטרים ומההודעות, המשיב נתפס, לכאורה, מחוץ לביתו, ברכב בו נהג מחמוד חוג'יראת, כשעמו ברכב המפקח מוחמד חוג'יראת.

המשיב טען שיצא לרכוש תרופה לאמו, אולם עיון בהודעות הנהג והמפקח מוחמד חוג'יראת מעלה שאלה מסרו שנסעו "לעשות סיבוב". יאמר מיד שהמשיב אף לא היה רשאי לצאת לנסיעה לרכישת תרופה לאמו, ככל שרצה לעשות כן. גם בדיון בהפרה הקודמת, לכאורה, העלה המשיב אותה טענה, ונדמה שמדובר בטענת סרק. מכל מקום אין בכך כל הצדקה להפרת תנאים.

אין זו הפעם הראשונה, כאמור, שהמשיב מפר, לכאורה, את תנאי השחרור. המשיב הפר, לכאורה, ביום 13.4.20, את תנאי השחרור, ונוכח זאת, הורתה כב' השופט ש' פיינסוד על עיבוי תנאי השחרור והפקדה כספית נוספת.

בחלוף כחודשיים בלבד מאז ניתנה החלטתה זו, הרהיב המשיב עוז וביום 16.6.20, הפר, לכאורה, בשנית, את תנאי

שחרורו ממעצר, כשהפעם מתלווה אליו מפקח שהיה אמור למנוע ממנו לעשות כן. על אף החלטת כב' השופט ש' פיינסוד שלא לבטל את תנאי השחרור ורק לעבותם, המשיב לא הפנים את המסר, ושב והפר, לכאורה, בשנית, את תנאי שחרורו ממעצר.

המשיב בהתנהגותו מעיד שאין מורא הדין עליו, מפגין זלזול בהחלטות בית המשפט, ומוכיח שהפיקוח שהוטל עליו אין בו כדי לרסנו ולהציב לו גבולות. כך גם מעידה התנהלותם של המפקחים, שהופקדו על משימת הפקוח, אך כשלו בה. המפקח מוחמד חוג'יראת, כאמור, נמצא, לכאורה, שוהה עם המשיב בעת שזה נעצר, לכאורה, מפר את תנאי שחרורו ממעצר.

12. בנסיבות החדשות שנוצרו, הפרה שניה, לכאורה, של תנאי השחרור ממעצר, יש כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין אינטרס המשיב לבין האינטרס הציבורי, ולפיכך יש מקום להיעתר לבקשה.

נוכח האמור, החלטתי לשחרר המשיב למעצר בית, מיום 17.3.20, מבוטלת.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

אשר לבקשה לחילוט הערבות

13. בהתאם לסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו-1996, בית משפט רשאי להורות על חילוט ערבות בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור. הערבות שהוטלה על המשיב, כתנאי לשחרורו, נועדה להבטיח שהמשיב יעמוד בתנאי השחרור.

14. בענייננו, כעולה מחומר הראיות לכאורה שהונח לפני, המשיב הפר את תנאי השחרור, ומכאן שקיימת עילה לחילוט הערבות. בנסיבות אלה אני סבורה שאי הענות לבקשה תפגע בתכלית ההרתעתית שבסוד חילוט הערבות.

15. חילוט הערובה, באופן מלא או חלקי, נתון לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנסיבות העניין. על בית המשפט לקחת בחשבון את מהות האישומים נגד הנאשם וחומרת העבירות המיוחסות לו, וכן טיב ההפרה של תנאי השחרור. (בש"פ 1902/19 מירי אביטן נ' מדינת ישראל (02.06.2019)).

16. בענייננו, כמבואר מעלה, המשיב הפר, לכאורה, את תנאי השחרור. העבירות המיוחסות למשיב - **נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים, ונהיגה ברכב ללא ביטוח**, כשבכתב האישום צוינה גם עבירה של נהיגה כשרישיון הרכב פקע - חמורות. המסוכנות שנשקפת מהמשיב רבה. מחומר הראיות לכאורה שהונח לפני עולה שאף נסיבות הפרת תנאי השחרור, לכאורה, הן חמורות - המשיב, לכאורה, יצא ל"סיבוב" ברכב, כשמתלווה אליו המפקח מוחמד חוג'יראת, שאמור היה לפקח עליו שלא יפר את תנאי השחרור. זוהי הפרה, לכאורה, שניה של תנאי השחרור של המשיב.

בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות למשיב, ומהות ההפרה של תנאי השחרור ונסיבותיה, כשהיא נעשתה פעמיים, ובהתחשב בסכום הערבות, - אני סבורה כי יש מקום לחלט את מלוא סכום הערבון הכספי שהפקיד המשיב, בסך הכל 10,000 ₪.

לפיכך, אני מורה על חילוט סכום הערבון הכספי שהפקיד המשיב בסך של 10,000 ₪.

17. אשר למפקח מוחמד חוג'יראת, שלכאורה שהה עם המשיב בעת שזה הפר, לכאורה, את תנאי השחרור.

בבשפ 1902/19 מירי אביטן נ' מדינת ישראל (2.6.19) עמד בית המשפט על תפקידם של המפקחים במימושה של האפשרות לשחרר אדם בתנאי ערבות. בלשונו שם:

"הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט על מפקחים-ערבים כתנאי לשחרורו של נאשם נועדה להבטיח כי הללו יעמדו בהתחייבות שנטלו על עצמם במלואה. היקף הערבויות הכספיות המוטלות עליהם מושפע באופן ישיר מחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ממסוכנותו ומהיקף החשש להימלטותו מאימת הדין. אחריות רבה מוטלת אפוא על כתפיהם של המפקחים; משמונה אדם לשמש כמפקח עליו להצדיק את האמון שנתן בו בית המשפט בהתבסס על הצהרתו באשר למוכנותו ויכולתו למלא את התפקיד שמוטל על כתפיו. עליו לדעת כי הוא ערב לשלום הציבור בכללותו, ואין הוא רשאי להקל ראש במשימה שנטל על עצמו."

מפקח המקבל על עצמו לערוב לקיום תנאי שחרור, יכול וצריך לצפות שאם נאשם המצוי תחת פיקוחו יפר את תנאי שחרורו, יורה בית המשפט על חילוט הערבות.

בענייננו, כעולה מחומר הראיות לכאורה, המפקח מוחמד חוג'יראת, שהה עם המשיב בעת שזה הפר, לכאורה, את תנאי שחרורו. בכך, למעשה מעל, לכאורה, באמון שנתן בו בית המשפט והוכיח שאין ביכולתו למלא את התפקיד שהוטל עליו. המשיב נאשם בביצוע עבירות חמורות, מסוכנותו רבה, ומשהפר המפקח את התחייבותו, גרם, בין היתר, לסכנה לשלום הציבור, ועליו לשאת בתוצאות הפרת תנאי הערבות.

המפקח חוסיין חוג'יראת, העיד לפני, וצין שלא שהה עם המשיב בארוע. לדבריו, הגיע לביתו בסביבות השעה 11:00 בלילה, וניסיונותיו ליצירת קשר עם המפקח מוחמד חוג'יראת, עלו בתוהו. מאוחר יותר בלילה, לדבריו, עודכן שהמשיב נעצר. בנסיבות אלה לא מצאתי לחלט סכום כלשהו מהערבות שהוטלה עליו.

אשר למפקח השלישי, מיתקאל חוג'יראת, צוין שזה מאושפז בבית חולים, זה מספר שבועות, ובנסיבות אלה לא מצאתי לחלט סכום כלשהו מערבותו.

בהינתן האמור, אני מורה על חילוט חלקי של ערבות צד ג', עליה חתם המפקח מוחמד חוג'יראת, להבטחת תנאי השחרור של המשיב, בסך 7,000 ₪.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תש"פ, 18 יוני 2020, במעמד הצדדים.